

2006. június 14., szerda

16. emlékeztet arra, hogy a közösségi jog irányelvek formájában a tagállamok által alkalmazandó büntetőjogi szankciók tekintetében minimumszabályokról rendelkezhet csupán; úgy véli, hogy bizonyos esetekben ugyanakkor helyénvaló pontosabban meghatározni a tagállamok intézkedését kifejezetten megállapítva a) a bűncselekménynek minősülő magatartást és/vagy b) az alkalmazandó szankciók jellegét és/vagy c) az adott összefüggésben releváns egyéb büntetőjogi intézkedéseket;

17. emlékezteti a tagállamokat arra, hogy az EK-Szerződés 10. cikke értelmében biztosítaniuk kell, hogy a Közösségi cselekvés általános hatékonyságát, ezért javasolja, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy saját büntetőjogi rendelkezéseik meg tudjanak felelni e célnak;

18. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a tagállamok közötti igazságügyi és rendőrségi együttműködés előmozdítását célzó horizontális büntetőjogi, továbbá a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében a büntetőjog harmonizálását célzó intézkedéseknek minden esetben az EU-Szerződés VI. címén kell alapulniuk;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2006)0261

Megkülönböztetésmentesség és esélyegyenlőség mindenki számára – keretstratégia

Az Európai Parlament állásfoglalása a megkülönböztetésmentesség és az esélyegyenlőség mindenki számára című keretstratégiáról (2005/2191(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 13. cikkére, amely hatáskört ruház a Közösségre, hogy megtegye a megfelelő intézkedéseket a nem, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés leküzdésére,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾, valamint a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾, amelyek megtiltanak minden közvetlen vagy közvetett, fajon vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetést,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartája 21. cikkének (1) bekezdésére, amely megtilt minden megkülönböztetést, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékonyság, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetést,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete és az Európa Tanács keretében elfogadott különböző jogi okmányokra, amelyek megtiltanak minden megkülönböztetést az általuk garantált jogok tekintetében, és különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre, a nemzeti kisebbségek védelméről szóló Európa tanácsi keretegyezményre és az Emberi Jogok Európai Bírósága esetjogára,

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽³⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2006. június 14., szerda

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácsnak, az Európai Palamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Megkülönböztetésmentesség és esélyegyenlőség mindenki számára – Keretstratégia” című közleményére (COM(2005)0224),
  - tekintettel a kibővített Európában a kisebbségvédelmi és diszkriminációellenes politikákról szóló 2005. június 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a romák Európai Unióban betöltött helyzetéről szóló, 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel az európai homofóbiáról szóló 2006. január 18-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel az alapjogi szakértők hálózatának 2004. évre vonatkozó éves jelentésére és az ugyanezen évben közzétett, kisebbségekről szóló tematikus jelentésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0189/2006),
- A. mivel a megkülönböztetés elleni küzdelem minden integrációs politika lényeges eleme, maga is a társadalmi kohézió garanciája, valamint a kirekesztés elleni küzdelem nélkülözhetetlen eszköze;
- B. mivel a megkülönböztetés jelentős mértékben az ismeretek hiányából, következésképpen a másiktól való félelemből ered, ezért a problémát a gyökerénél kell kezelni, a tolerancia és a sokszínűség már a legfiatalabb korban történő előmozdítását célzó intézkedésekkel; emlékeztetve, hogy e téren a Socrates, Leonardo és Ifjúság programok meghatározó szerepet játszhatnak;
- C. mivel a Rasszizmus és Idegenyűlőlet Európai Megfigyelőközpontja megállapította, hogy a megkülönböztetésmentességet illető információk nemzeti szintű, a nemzeti hatóságok által történő terjesztése korlátozott, és azt ki kell terjeszteni a célcsoportokra, valamint az őket támogató nem kormányzati szervezetekre; mivel a kormányzatoknak nagyobb figyelmet kell fordítaniuk arra a tényre, hogy a helyi és területi hatóságoknak, valamint a civil társadalomnak eredményes partnereknek kell lenniük a faji megkülönböztetés elleni küzdelemben, és támogatniuk kell minden megkülönböztetésellenes célkitűzést;
- D. mivel az alapjogi chartának – az Alkotmányról szóló szerződés II-81. cikkébe foglalt – 21. cikke tágabb alkalmazási kört tartalmaz, mint az EK-Szerződés 13. cikke, amennyiben olyan megkülönböztetési indokokat említ, amelyek az utóbbiból hiányoznak, nevezetesen a szín, a társadalmi származás, a genetikai tulajdonságok, a nyelv, politikai vagy más vélemény, a nemzeti kisebbséghez tartozás, a vagyoni helyzet, a születés alapján történő megkülönböztetés; külön sajnálatát kifejezve amiatt, hogy a gyakorlatban ez a szélesebb körű koncepció nem jelenik meg jogi kötelezettségeként;
- E. mivel, amint arra az alapjogi szakértők hálózata nemrégiben emlékeztetett, az EK-Szerződés 13. cikke alapján elfogadott jogalkotási okmányok átültetése során a tagállamoknak kötelezettséget kell vállalniuk arra, hogy megfeleljenek a közösségi jog alapelveiben kiemelt jelentőséggel bíró alapjogoknak, beleértve az Európai Unió alapjogi chartájában említett jogokat, szabadságokat és elveket,
- F. annak tudatában, hogy amennyiben bizonyos megkülönböztetési formákat a törvényhozás szintjén kiemelünk, ezáltal egyfajta sorrendet állítunk fel a megkülönböztetés indokai között, aminek nincs létjogosultsága,
- G. emlékeztetve arra, hogy a megkülönböztetés fogalma különböző módokon közelíthető meg, attól függően, hogy egyéni vagy közösségi síkon vizsgáljuk, valamint hogy az egyén állampolgári jogainak védelme más intézkedéseket kíván meg, mint az egyénekből álló csoportok érdekeinek védelme,

⁽¹⁾ HL C 124. E, 2006.5.25., 405. o.

⁽²⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0018.

2006. június 14., szerda

- H. mivel fontos meghatározni, mi értendő „pozitív intézkedés” alatt, mielőtt döntés születik arról, hogy szükséges-e a jogszabályok módosítása, és ha igen, hogyan; mivel a pozitív intézkedés magában foglalja az egyenlőtlenség és a jogellenes megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében meghozandó intézkedéseket, továbbá olyan eszköz, amelynek célja az emberek kiegyensúlyozott képviseletének elősegítése azokon a területeken és szinteken, ahol lényeges, hogy a népesség egésze igazságosan legyen képviselve; hangsúlyozva, hogy ez a koncepció nem korlátozódhat a foglalkoztatás területére, valamint, hogy a nemek közötti egyenlőségen túl kell mutatnia;
- I. mivel a megkülönböztetésektől mentes kultúra kialakítását a békét, az erőszakmentességet és a kultúrák közötti párbeszédet előtérbe helyező nevelés révén kell elősegíteni;
- J. annak tudatában, hogy a korábbi igazságtalanságok és megkülönböztetések megszüntetéséhez ideiglenesen szükségesnek bizonyulhat olyan pozitív intézkedések alkalmazása, amelyek az igazságosság fogalmának „proaktív” koncepcióján alapulnak, és amelyek számos különböző formát ölthetnek; emlékeztetve arra, hogy a kvóták bevezetése szélsőséges intézkedésnek tekintendő, amelyet csak az Európai Községek Bírósága joggyakorlatának megfelelően, az arányosság elvét tiszteletben tartva lehet alkalmazni,
- K. mivel bizonyos, különösen hátrányos helyzetben lévő vagy jogaikban sértett társadalmi csoportok esetében a pozitív intézkedések elfogadása, vagy akár a specifikus jogalkotás nélkülözhetetlen ahhoz, hogy beilleszkedjenek és így sikerüljön számukra hatékony részvételt biztosítani a társadalmi életben, hogy ilyen módon befolyásolni tudják az őket érintő döntéseket;
- L. felhívva a figyelmet arra a tényre, hogy bizonyos tagállamokban a roma gyerekek speciális osztályokba vagy szellemi fogyatékosok számára fenntartott intézményekbe történő helyezése nyilvánvalóan faji elkülönítést jelent és, hogy sürgősen szegregációellenes politikára van szükség,
- M. mivel a Keretegyezmény Tanácsadó Bizottsága támogatja a különösen hátrányos helyzetben levő kisebbségek tagjainak javára hozott pozitív intézkedések bevezetését;
- N. mivel az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Bizottságának véleménye szerint a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmánya részes államai kötelesek megfelelő preferenciális bánásmódot biztosítani a fogyatékkal élő embereknek, annak érdekében, hogy elérjék minden érintett személy teljes részvételét és egyenlőségét a társadalomban;
- O. mivel a Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja emlékeztetett arra, hogy a rasszizmus valódi mértékét és természetét nehéz felmérni, miután a hivatalos és nem hivatalos adatgyűjtés több tagállamban hiányos vagy elégtelen;
- P. mivel, ahogy a Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja hangsúlyozza, az etnikai és nemzeti származásra, illetve a vallásra vonatkozó hivatalos statisztikák nélkül a megkülönböztetés valódi mértéke és az ellene küzdő politikák sikere nehezen állapítható meg; a megkülönböztetés szemléltetését és értékelését szolgáló megfelelő statisztikai adatok hiánya lehetetlenné teszi egyebek közt az ilyen csoportokat érintő, pozitív intézkedéseken alapuló megkülönböztetésellenes stratégia bevezetését,
- Q. emlékeztetve arra, hogy a személyes adatok kezelését közösségi szinten a 95/46/EK irányelv szabályozza, valamint hogy – amint azt az alapjogi szakértők hálózata is hangsúlyozta – nincs összeütközés a személyes adatok védelme és a megkülönböztetés statisztikai eszközökkel való vizsgálata között, amennyiben a vizsgálat célja bizonyos csoportok bizonyos ágazatokban vagy bizonyos szinteken megjelenő alul- vagy felülreprezentáltságának jobb megértése, vagy a fejlődés mérése, a cselekvés szükségességének megállapítása és a leghatékonyabb cselekvési mód megválasztása céljából,
- R. mivel a közösségi jog által egyértelműen tiltott közvetett megkülönböztetés felderítéséhez megbízható statisztikai adatokra kell támaszkodni, különösen bizonyos meghatározott sajátosságokkal rendelkező csoportok esetében; amennyiben nem állnak rendelkezésre statisztikák, ténylegesen megfosztjuk a közvetett megkülönböztetés potenciális áldozatait egy jogaik elismertetésére szolgáló lényeges eszköztől;

2006. június 14., szerda

- S. hangsúlyozva, hogy a közvetlen vagy közvetett diszkrimináció létezésének esetleges megállapítását szolgáló elemek értelmezése a nemzeti jognak vagy a nemzeti gyakorlatnak megfelelően történik, és hogy jelenleg a statisztikai adatok felhasználása a közvetett megkülönböztetés bizonyítására a tagállamok mérlegelésén múlik, ami nem csak bizonyos egyenlőtlenséget von maga után, hanem a közvetett megkülönböztetés bizonyos formáinak leleplezhetetlenségét is azokban a tagállamokban, ahol ez a gyakorlat nem él,
- T. hangsúlyozva, hogy az egyenlőség és a megkülönböztetéstől és rasszizmustól mentes élethez való jog alapillérei egy olyan társadalomnak, amelynek valamennyi tagja megfelelően beilleszkedett; mivel az Európai Unió integrációra és diszkriminációra vonatkozó politikáinak összhangban kell lenniük egymással; mivel – a tagállamok hagyományainak és kulturális normáinak tiszteletben tartásával – az „integrációnak” olyan globális megközelítésen kell alapulnia, mint amelyet a tagállamok az integrációs politika közös alapelveiben 2004-ben elfogadtak,

Általános megfontolások

1. úgy ítéli meg, hogy a jogalkotási és jogorvoslati eszközökön túl, a megkülönböztetés elleni küzdelem során szükségszerűen támaszkodni kell az oktatásra, a legjobb gyakorlatok elterjesztésére, továbbá a közvéleményt és azon területeket vagy ágazatokat célzó kampányok beindítására, ahol a megkülönböztetésre sor kerül; hangsúlyozza, hogy a megkülönböztetés elleni küzdelemnek a jelenség társadalmi (és gazdasági) hatásai tudatosításán is kell alapulnia, ebben a tájékoztatásban azon nem kormányzati szervezeteknek is részt kell venniük, amelyekkel a tagállamoknak szorosan együtt kell működniük a megkülönböztetés ellenes politikájuk során;
2. véleménye szerint feltétlenül szükség van a „pozitív intézkedés” egyértelmű meghatározására és annak hangsúlyozására, hogy a „pozitív cselekvés” nem jelent „pozitív megkülönböztetést”; felhívja a figyelmet, hogy a „pozitív intézkedésre” konkrét példa lehet nevezetesen a toborzási politikák felülvizsgálata, továbbá a megkülönböztetést lehetővé tévő gyakorlatok felderítésére és kiszűrésére alkalmas tevékenységek; olyan intézkedések elfogadása, amelyek bizonyos lehetőségek esetében alkalmasak a hátrányos helyzetű csoportok figyelmének felkeltésére; célkitűzések meghatározása a hátrányos helyzetű csoportok képviseletének javítására a munkavállalók körében, illetve segítségnyújtás e csoportok részére annak elősegítésére, hogy a társadalom életében teljes értékűen részt vehessenek;
3. azon a véleményen van, hogy össze kell gyűjteni a megkülönböztetés elleni küzdelemben a tagállamokban alkalmazott, bevált gyakorlati megoldásokat – e gyakorlatok közül egyesek a többiekhez képest általánosabbak, hangsúlyosabbak és mélyebben meggyökeredezettek – és harmonizációs folyamat révén biztosítani kell azok elterjedését; hogy e célból hasznos lenne megerősíteni a megkülönböztetés elleni harccal foglalkozó nemzeti hatóságok hálózatát (Equinet) és ösztönözni kell valamennyi tagállam ebben való részvételét; hogy ez az információgyűjtési és elterjesztési, koordinációs és ösztönzési feladat az Alapjogi Ügynökségre bízható;
4. üdvözli a Bizottság kezdeményezését 2007-nek az esélyegyenlőség évévé nyilvánítását illetően, és azt kívánja, hogy ez segítse elő a megkülönböztetés különböző formái, illetve a többes megkülönböztetés tudatosítását, valamint a jogorvoslati lehetőségek jobb ismeretét, ugyanakkor kifejezi azt a kívánságát is, hogy a jövőben az ilyen kezdeményezések előkészítése korábban történjen meg; megerősíti álláspontját, mely szerint a Bizottság és a tagállamok kötelesek annak garantálására, hogy a megkülönböztetés minden formája azonos elbírálás alá essék, továbbá emlékezteti a Bizottságot ígéretére és kötelezettségvállalására, mely szerint figyelemmel követi a problémakört és jelentést nyújt be róla a Parlamentnek; figyelemmel a megkülönböztetés elleni küzdelem elmélyített jellegére, továbbra is sajnálatosnak tartja, hogy az Év céljaira kellő megfontolás nélkül is odaítéltek pénzüsségeket; mivel a kultúrák közti párbeszéd egyik célja a diszkrimináció elleni küzdelem, felhív arra, hogy a Kultúrák közti Párbeszéd Európai Évében (2008) folytatódjanak a 2007-tel kapcsolatban kezdeményezett intézkedések;
5. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a béke és az erőszakmentesség értékeit előtérbe állító nevelőtevékenységet, valamint a kultúrák közötti párbeszédre összpontosító pedagógiát;
6. úgy véli, hogy a tagállamok – a szükséges adatok begyűjtése után – akadálytalanul elfogadhatnak intézkedéseket az EK-Szerződés 13. cikkében nem említett specifikus csoportok érdekében, amelyek tagjait – így a függőséget okozó anyagokról való leszoktató kezelés alatt állókat, a gyógyult függőket és a szabadult elítélteket, vagyis a társadalomba történő újra-beilleszkedés útján járókat – különösen fenyegeti a társadalom peremére szorulás veszélye;

2006. június 14., szerda

7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az alapjogi chartát nem tették törvényileg kötelezővé, és kéri, hogy e helyzeten változtassanak; kiemeli, hogy jogalkotási és szabályozási aktusainak az Alapjogi chartának való megfelelése rendszeres és szigorú vizsgálata során a Bizottságnak kiemelten kell törekednie a különböző személyek csoportjait esetlegesen ebből kifolyóan érintő bármilyen közvetlen és különösen közvetett megkülönböztetés lehetőségeinek felderítésére; úgy véli, hogy a Bizottságnak minden jogalkotási javaslatról diszkriminációs hatásvizsgálatot kel végrehajtania annak érdekében, hogy biztosítsa a politikai konzisztenciát a Bizottság főigazgatóságában; hogy úgy véli, hogy ennek keretében az Alapjogi Ügynökségnek közvetlenül kell kapcsolódnia az elvégzett hatásvizsgálatokhoz;

8. a Bizottsághoz hasonlóan úgy ítéli meg, hogy a szembetűnő „tartós” vagy „strukturális” sőt „kulturális” jelleget öltő egyenlőtlenségek orvoslása érdekében a súlyosan veszélyeztetett egyensúly helyreállítása során bizonyos esetekben szükséges lehet ideiglenesen korlátozni az egyénre irányuló egyenlőség koncepcióját, a csoportra irányuló „osztó igazságosság” javára, úgynevezett „pozitív” intézkedések elfogadásával;

9. hangsúlyozza, hogy a „pozitív cselekvés”, „megerősítő egyenlőség” vagy az „osztó igazságosság” fogalmak ugyanazt a valóságos helyzetet takarják, abból kiindulva, hogy a megkülönböztetés elleni hatékony küzdelem bizonyos esetekben aktív beavatkozást feltételez a hatóságok részéről, a súlyosan veszélyeztetett egyensúly helyreállítása céljából; kiemeli, hogy ez a fajta beavatkozás nem jelenthet semmiféle megkülönböztetést – így „pozitív” sem –, és hogy a pozitív cselekvés fogalma nem korlátozható kvóták alkalmazására; emlékeztet arra, hogy a cselekvés a legkülönbözőbb formákban valósulhat meg, mint pl. a munkaerő-felvételi tárgyalások garantálása, elsődleges hozzáférés azokhoz a képzésekhez, amelyek olyan szakmák gyakorlását teszik lehetővé, ahol bizonyos csoportok alulreprezentáltak, a munkalehetőségek elsődleges közvetítése bizonyos közösségek számára, illetve a szakmai tapasztalatok figyelembe vétele kizárólag a végzettség figyelembe vétele helyett;

10. emlékeztet arra, hogy az egyenlő bánásmód elve nem akadályoz meg egy tagállamot sem abban, hogy fenntartson, sem abban, hogy elfogadjon olyan egyedi intézkedéseket, amelyek célja az EK-Szerződés 13. cikkében foglalt megkülönböztetési indokokon alapuló hátrányok megelőzése vagy kompenzációja, és kiemeli azt a tényt, hogy ezeknek az egyedi intézkedéseknek ki kell terjedniük valamennyi olyan ágazatra, ahol súlyos egyenlőtlenségek tapasztalhatók, legyen szó akár az oktatásról, az egészségügyi ellátásról, akár a lakhatásról, akár a javakhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférésről vagy más területekről;

11. tudatában van annak, hogy bizonyos csoportok bizonyos foglalkozási ágakban való alacsony szintű reprezentációjának az a torz hatása is lehet, hogy elbátortalanítja a csoport tagjait az érintett foglalkozások gyakorlásához szükséges ismeretek megszerzése érdekében tett erőfeszítések megtételétől, ami ördögi kört alakít ki; ennél fogva erősen ajánlja, hogy a munkaerő-piacon lévő etnikai kisebbségekkel foglalkozó magas szintű munkacsoport – amelynek 2006 végére jelentést kell benyújtania – ezt a problémát alaposan tekintse át, továbbá teremtsék meg azokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik bármely korcsoporthoz – kezdve a gyermekkorúakkal – tartozó személyek számára a bármilyen típusú és szintű tanulmányokhoz és képzésekhez való hozzáférést – szükség esetén pozitív intézkedések elfogadásával – a hátrányos helyzetű csoportok olyan iskolai, egyetemi vagy szakképzési ciklusba való belépésének lehetővé tétele céljából, amelyekhez e nélkül nem férhetnének hozzá;

12. felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben még nem rendelkeznek hasonlóval, hozzanak létre az egyenlőséggel és a megkülönböztetés elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti szintű hatóságot; hangsúlyozza, hogy ennek függetlenséget kell élveznie, továbbá el kell látni az ahhoz szükséges forrásokkal, hogy – amennyiben bírósági eljárásra kerül sor – segítségére lehessen a megkülönböztetések áldozatainak; úgy véli, hogy az ügyek kivizsgálása érdekében ennek a hatóságnak nyomozati jogkörrel is rendelkeznie kell; úgy véli, e hatóságok szerepének bármilyen csökkentése a megkülönböztetésellenes irányelvek helytelen végrehajtását jelentené; kéri a Bizottságot, hogy gondosan vizsgálja meg a tagállamokban fennálló helyzetet e tekintetben, különösen a lengyel kormány határozatát az egyenlő bánásmóddért felelős biztos hivatalának felszámolására, amelynek feladata a megkülönböztetés elleni küzdelem és a mindenki számára biztosított egyenlőség előmozdítása volt, ahogyan azt az alapvető jogokkal foglalkozó független szakértők EU-s hálózatának 2005-ös jelentése megállapította;

Adatgyűjtés

13. úgy ítéli meg, hogy miközben az etnikai származásra és a vallásra vonatkozó adatok gyűjtését nem akadályozza meg, a 95/46/EK irányelv biztosítja a szükséges és kívánatos védelmet a szenzitív adatok statisztikai célú felhasználása során jelentkező visszaélésekkel szemben;

2006. június 14., szerda

14. úgy véli, hogy – kulturális, történelmi vagy alkotmányos jellegű megfontolások ellenére – a kisebbségek és a hátrányos helyzetű csoportok körülményeit feltáró adatok összegyűjtése súlyos következményekkel járhat, s a megkülönböztetés elleni küzdelemre irányuló politikának és jogalkotásnak pontos információkból kell kiindulnia;
15. úgy gondolja, hogy hasznos lenne, ha a 95/46/EK irányelv 29. cikke értelmében létrehozott munkacsoport olyan véleményt bocsátana ki, amelynek célja megjelölni az irányelv azon rendelkezéseit, amelyek megakadályozzák a bizonyos csoportokat érintő statisztikai adatok megállapítását, és ily módon biztosítani azok egységes értelmezését a tagállamok összességében;
16. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy ha a személyes adatokat a statisztikai felhasználás céljából anonimizálták, akkor az ilyen statisztikákban szereplő adatok többé nem tekinthetők személyes adatoknak; emlékeztet arra, hogy léteznek olyan megbízható, hagyományosan a társadalomtudományokban használt, anonimitást biztosító technikák, amelyek lehetővé tennék a szenzitívnek ítélt adatokon alapuló statisztikák létrehozását;
17. elégedettséggel állapítja meg, hogy – együttműködve a tagállami hatóságokkal és egyéb érdekelttel – a Bizottságnak szándékában áll kidolgozni olyan statisztikai eszközöket, amelyek célja a megkülönböztetési esetek értékelése; érdeklődéssel várja az adatgyűjtési kézikönyv megjelenését, amely 2006-ban várható;
18. emlékeztet arra, hogy a közvetett megkülönböztetés fogalma lényegében véve mennyiségi kritériumokhoz kötött, és hogy ezért a céllal ellentétes lenne bizonyos tulajdonságokhoz kötődő adatok felvétele megakadályozása a személyes adatok védelmére hivatott jogszabályok ürügyén, mivel e nélkül lehetetlen lenne a közvetett megkülönböztetés létezésének bizonyítása;
19. úgy ítéli meg, hogy ha hatékonyan akarunk küzdeni mindenfajta megkülönböztetés ellen, vagyis megfelelően át kívánjuk ültetni a megkülönböztetést kifejezetten tiltó irányelveket, akkor lényeges, hogy engedélyezzük a statisztikai adatokon alapuló bizonyítást;
20. kéri a tagállamokat és szükség esetén a regionális és helyi hatóságokat, hogy oly módon fejlesszék statisztikai eszközeiket, hogy rendelkezésre álljanak a foglalkoztatást, a lakhatást, az oktatást és a jövedelmet érintő, az EK-Szerződés 13. cikkében meghatározott indokokon alapuló megkülönböztetést feltehetően elszenvedő valamennyi csoportot érintő adatok;
21. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy ahhoz, hogy egy személy preferenciális bánásmódban részesülhessen valamely védett csoporthoz való tartozása miatt, szükséges ilyen minőségében történő azonosítása, ami magával vonja a vele kapcsolatos szenzitív adatok kezelését; emlékeztet arra, hogy ezeket az adatokat különösen a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályok és a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezmény 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően kell kezelni;

A jogalkotás kiegészítésének szükségessége

22. rendkívül sajnálja, hogy a Bizottság – az Európai Parlament ismételt kérései ellenére – jelenleg nem tervezi átfogó jogalkotás kidolgozását a megkülönböztetés elleni küzdelem területén; emlékeztet rá, hogy a jogalkotás javítása nem csak a felesleges jogszabályok eltávolítását jelenti, hanem olyan jogszabályok kialakítását is, amelyek megfelelő választ jelentenek az Európai Parlament erős politikai jelzéseire; nyomatékosan kéri, hogy 2007 első félévének vége előtt kerüljön ismertetésre olyan jogalkotási okmány, amely megismétli az EK-Szerződés 13. cikkében felsorolt megkülönböztetési indokok összességét, és amelynek hatálya ugyanaz, mint a 2000/43/EK irányelvé;
23. felkéri a tagállamokat, hogy jogalkotási gyakorlatukban megfelelően vegyék figyelembe az alapjogi charta 21. cikkében felsorolt különböző megkülönböztetési indokokat, hogy ezzel hitelessé tegyék azt, mivel jogilag nem kötelező jellege miatt eddig gyengének bizonyult;
24. ösztönzi a tagállamokat, hogy az emberi jogi szerződések keretében fenntartások és megszorító nyilatkozatok nélkül vállaljanak kötelezettségeket a megkülönböztetésmentesség és a kisebbségek, valamint a rászoruló csoportok védelmének területén, valamint jóhiszeműen tartsák tiszteletben ilyen kötelezettségeiket;
25. véleménye szerint a hagyományosan jelen lévő nemzeti kisebbségeknek sürgősen szükségük van olyan normatív keretekre, amelyek lehetővé teszik tényleges részvételüket az identitásukat érintő döntések meghozatalában, továbbá védelmet kell kapniuk az önrendelkezés vagy autonómia különböző – egyfelől a koppenhágai kritériumokból, másfelől a tagállamokban fennálló szabályozatlanságból eredő kettős norma-rendszert meghaladó – formái révén;

2006. június 14., szerda

26. felhívja a Bizottságot, hogy aktívan tegyen eleget a Szerződések őreként ráháruló kötelezettségeinek, és sürgősen lépjen fel azok ellen a tagállamok ellen, amelyek elmulasztották átültetni azon közösségi jogszabályokat, nevezetesen a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelveket, amelyek az EK-Szerződés 13. cikke alapján tiltják a megkülönböztetést. Emlékeztet rá, hogy a Bíróság már megállapította, hogy egyes tagállamok nem hajtották végre a megkülönböztetést tiltó irányelveket, s nyomatékosan felhívja ezeket a tagállamokat, hogy hozzák meg a kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges intézkedéseket; úgy véli, hogy eljárást kell indítani az uniós jog megsértése miatt a régi tagállamokhoz hasonló módon azon új tagállamok ellen, amelyek nem ültették át a megkülönböztetés elleni irányelveket; kéri a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja meg a megkülönböztetés elleni irányelveket végrehajtó jogszabályok minőségét és tartalmát, a megkülönböztetés elleni küzdelemről a független szakértői hálózat által kidolgozott jelentések figyelembe vételével, továbbá sürgősen indítson eljárást a Bíróságnál az azokat helytelenül átültető tagállamok ellen;

27. kéri a Bizottságot, hogy a megkülönböztetésellenes jogszabályok rövid időn belüli átdolgozása során kiemelten foglalkozzon a többszörös megkülönböztetés és a diszkrimináció egy formájához hasonló szegregáció problémakörével, valamint hogy újra tekintse át a közvetett megkülönböztetés fogalmát, kifejezetten engedélyezve a megkülönböztetésekre vonatkozó statisztikákon alapuló bizonyítást;

28. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió új Alapjogi Ügynökségét – amelynek 2007-ben kell megkezdnie működését – szorosan be kell vonni a megkülönböztetés elleni küzdelem új jogi kereteibe, s az ügynökség szolgáltasson az Európai Unió politikai döntéshozóinak olyan naprakész, koherens, megbízható, átfogó és lényeglátó információkat, amelyek lehetővé teszik a politikák és a jogi keretek későbbi alakítását; véleménye szerint – a szerepére és feladataira vonatkozó megfontolások fényében – meghatározó jelentőségű, hogy az ügynökség teljes értékűen részt vehessen az Európai Unió megkülönböztetés elleni küzdelemre irányuló politikájának alakításában;

29. felhívja a Tanácsot, hogy fogadja el a Bizottság javaslatát a rasszizmus és idegengyűlölet elleni tanácsi kerethatározatról⁽¹⁾, amely keretet teremt a rasszista és idegengyűlölő erőszak bűncselekményként történő büntetéséhez, és amely határozat hozzájárul az Európai Unión belüli rasszista erőszak és bűnözés terén szükséges adatgyűjtés fejlesztéséhez; úgy véli, hogy a kerethatározatnak nyíltan kell foglalkoznia a homofóbiával, az antiszemizmussal, az iszlámellenességgel és a fobia vagy gyűlölet más, nemzetiségi, faji, szexuális irányultsági, vallási vagy más irracionális alapú fajtáival;

30. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat az – akár házassági kötelékben, akár bejegyzett partnerkapcsolatban élő – homoszexuális párok mindennapi életét súlyosbító megkülönböztetés tiltására, nevezetesen az Európai Unió joga által elismert szabad mozgás jogának gyakorlása terén; kéri, hogy a kölcsönös elismerés elvét ezen a területen is alkalmazzák

*
* *

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 75. E, 2002.3.26., 269. o.

P6_TA(2006)0262

Bulgária és Románia csatlakozása (2006. június 15–16-i Európai Tanács)

Az Európai Parlament állásfoglalása Bulgária és Románia csatlakozásáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel Bulgária és Románia csatlakozásáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2005. december 15-i állásfoglalásra⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződésre, amelyet Bulgária és Románia 2005. április 25-én írt alá,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0530 és P6_TA(2005)0531.